

Merendeel Rotterdammers in bijstand goudeerlijk

De SP fractie heeft zich van de week wild geërgerd aan het persbericht van het Rotterdamse college over fraude bij bijstandsgerechtigden. Vooral het interview met wethouder Struijvenberg in de Telegraaf was enorm stigmatiserend. Er wordt met cijfers over fraudeurs en boetes gesmeten die nogal imposant lijken. Wilde verhalen over wietplantages en kliklijnen suggereren dat uitkeringsfraude in Rotterdam een enorm probleem is. En dat we die uitkeringstrekkers maar eens goed in de gaten moeten houden. Deur aan deur gaan controleren. Dat het eigenlijk allemaal potentiële criminelen zijn. Iedere echte fraudeur is er 1 te veel, dat mag duidelijk zijn, maar laten we eens kijken naar wat cijfers:

38.600 bijstandsgerechtigden. 1606 gevallen van wat het college fraude noemt. Dat is dus 4,16 procent fraudeurs. En dus 96 procent goudeerlijke Rotterdammers.

Een onderzoek uit 2013 van Menno Fenger en William Voorburg van de faculteit Bestuurskunde van de Erasmus Universiteit toont aan dat het niveau van naleven van de regels bij sociale uitkeringen als AOW, WW, WWB etc. tussen de 90 en 99,9 procent ligt. Van het percentage klanten dat de regels niet naleeft is het daarnaast twijfelachtig of zij hiermee een moedwillige poging doen om te frauderen. Slechts in de helft van de 'fraude'gevallen is er sprake van het willens en wetens overtreden van de regels. Veel mensen zijn niet goed op de hoogte, snappen gewoon niks van de regels, of weten hun situatie niet goed te communiceren naar, bijvoorbeeld, de dienst Werk en Inkomen. Ook al omdat de bereikbaarheid van deze dienst niet bepaald goed is. Voorbeelden hier van zijn mensen die een tijdje bij hun oude moeder wonen om voor haar te zorgen na een operatie, of Rotterdammers die vrijwilligerswerk doen waarvan Werk en Inkomen zegt dat ze er eigenlijk voor betaald zouden moeten worden. De helft die wel weet dat ze fout zitten overtreedt de wet vaak uit overlevingsdrang. Een alleenstaande moeder met schulden die een ochtendje per week zwart een café schoonmaakt, bijvoorbeeld. Fraude? Of voor je gezin willen zorgen?

Nog wat cijfers, die fraude bij sociale uitkeringen, die op het moment door politiek en media als een reuze probleem wordt gezien, nogal in perspectief plaatsen:

Faillissementsfraude 1,3 miljard

Zorgfraude 2,7 miljard

Fiscale fraude 4,3 miljard

Verzekeringsfraude 900 miljoen

Van bovenstaande categorieën fraude, 9,2 miljard euro, wordt jaarlijks slechts 2% opgespoord

Sociale zekerheidsfraude (dus alle soorten uitkeringen per jaar) bedraagt slechts 153 miljoen per jaar. 1,6 procent van alle fraude. Hier van wordt ruim 70 % opgespoord. (bron PWC 2013)

Het opsporen van fraude betekent overigens niet dat je het geld ook binnen haalt. Van een 'kale kip' valt immers slecht te plukken. Boetes zijn ook vaak enorm in verhouding tot de overtreding. De SP heeft wethouder Struijvenberg dan ook gevraagd naar een kosten/baten analyse van fraude-opsporing.

Josine Strörmann, raadslid SP: 'Deze cijfers brengen het zogenaamde reuze probleem van uitkeringsfraude nogal in perspectief. Van alle fraude in Nederland is per jaar maar 1,6 procent uitkeringsfraude. Dus de focus van de overheid kan zich beter verplaatsen naar het opsporen van fraude bij het bedrijfsleven. Het criminaliseren, met kliklijnen en sensationele persberichten, van Rotterdammers met een bijstandsuitkering is ongepast en slecht. De cijfers bewijzen het. Hier toch mee doorgaan is niets anders dan een totaal ongefundeerde politieke keuze.'

De SP fractie roept dan ook het college maar ook alle andere fracties op om onmiddellijk te stoppen met het wegzetten van werklozen Rotterdammers als criminelen.

Josine Strörmann, gemeenteraadslid voor de SP in Rotterdam